

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010055
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320010055.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2022, v trestnej veci obžalovaného S. T., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného S. T. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/11/2020 zo dňa 05.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u je napadnutý rozsudok vo výroku o treste v bode 1/ a 2/ rozsudku.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
K.J. S. Volenskému, nar. XX.XX.XXXX T. F.,
trvale bytom F., Q. XXXX/XX,
u k l a d á :

V bode 1/

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u je výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 0T/25/2017 zo dňa 18.04.2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V bode 2/

Podľa § 44 Tr. zákona u púšťa od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladá trest uložený v bode 1/ na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. T..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného S. T.F. za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/

v presne nezistený deň koncom mesiaca február 2017 spolu s už nebohým J. W., v dopoludňajších hodinách v pohostinstve Vihorlat na Námestí slobody v Humennom po vzájomnej dohode v priestoroch

toalet, viediac o tom, že H. W. nar. 17.04.1944, je dôchodca, no najmä preto, že si všimli, že H. W. má dosť vypité a má pri sebe finančnú hotovosť, o ktorej sa dozvedeli tak, že im predtým objednal alkohol a zaplatil ho, fyzicky napadli H. W. tak, že J. W. ho prudko sotil oboma rukami do hrude a následne ho obaja rukami siahli za odev na zem, kde mu J. W. vytiahol z vrečka nohavíc finančnú hotovosť vo výške 70,- eur, ktorú si bezprostredne po tom, ako z miesta ušli, rozdelili tak, že J. W. si nechal 50,- eur a S. T. dal 20,- eur, pričom poškodenému H. W. neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

2/

dňa 21.08.2019 v čase okolo 09.50 hod. vošiel na toaletu pohostinstva Vihorlat, ktoré sa nachádza na Námestí slobody 19 v Humennom, kde v kabínke našiel na WC sediaceho G. F., ktorý v dôsledku chorobného stavu náhle stratil vedomie, vošiel k nemu do kabínky, kde pod zámienu poskytnutia pomoci využil túto stratu vedomia G. F. a z príručnej tašky, ktorú mal tento pri sebe, odcudzil koženú peňaženku tmavohnedej farby, v ktorej bola finančná hotovosť najmenej 50,- eur, taktiež občiansky preukaz, preukaz poisťovne, bankomatovú kartu Raiffeisen banky, všetko vydané na meno G. F., čím mu takýmto konaním krádežou spôsobil škodu 100,- eur.

Za skutok v bode 1/ rozsudku obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017 zo dňa 18.04.2017, doručeným obžalovanému v ten istý deň, právoplatným dňa 18.04.2017, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre skutok v bode 2/ uložil okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného aj pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zákona vykonávať ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to tak obžalovaný, ako aj okresný prokurátor. Obžalovaný S. T. odôvodnil odvolanie tak, že výpoveď poškodeného H. W. sa nezakladá na pravde, je v tomto prípade nevinný, žiada súd ešte o jedno súdne pojednávanie, praje si, aby na ňom ešte raz bol predvolaný aj poškodený H. W., aby sa to vysvetlilo, ako to v skutočnosti bolo.

V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj okresný prokurátor, v ktorom zrekapituloval priebeh hlavných pojednávaní, ako aj obsah vykonaných dôkazov a uviedol, že po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd dospel k záveru o vine obžalovaného aj za skutok uvedený v bode 1/ obžaloby. Nestotožnil sa však s kvalifikáciou konania obžalovaného, za spáchanie skutku na chránenej osobe.

V odôvodnení rozsudku okresný súd konštatuje, že prípadná vedomosť obžalovaného o vyššom veku poškodeného nebola rozhodujúca pre rozhodnutie obžalovaného spáchať skutok, z ktorého bol vinným týmto rozsudkom. Uviedol, že skutočnosťou, ktorá sa významnou mierou podieľala na rozhodnutí obžalovaného spáchať tento skutok bolo, že poškodený H.I. W. bol pod silným vplyvom alkoholu. Uvedené mal potvrdiť aj samotný obžalovaný vo svojej výpovedi z prípravného konania a rovnako aj svedkyňa N. K., ktorá uviedla, že poškodený je stálym zákazníkom pohostinstva a skoro vždy je pod vplyvom alkoholu. S uvedeným konštatovaním okresného súdu sa prokurátor nestotožnil, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na postoj obžalovaného k celému trestnému konaniu. V prípravnom konaní sa doznal k spáчанию skutku, avšak už pri doručení trestného rozkazu, ktorý bol vo veci okresným súdom dňa 12.2.2020 vydaný, si svoju vinu „rozmyslel“. Na hlavnom pojednávaní nielenže

poprel, že by sa skutku dopustil na chránenej osobe, osobe vyššieho veku, ale poprel aj to, že sa samotného skutku dopustil. Pri odstránení rozporov len stroho konštatoval, že pri výsluchu na polícii, ktorý bol vykonaný s krátkym časovým odstupom od spáchania skutku, sa na skutok tak dobre nepamätal, ale neskôr sa na to spomenul. Rovnako tak prokurátor poukázal aj na poznámku obžalovaného po výsluchu poškodeného H. W., kde uviedol, že navrhuje skúmať jeho spôsobilosť, že je to starší človek, on sa pre neho nedá zavrieť. Ďalej prokurátor uviedol, že nespochybňuje, že poškodený bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, avšak uvedená skutočnosť nemôže byť sama o sebe ospravedlnením obžalovaného. Aj vzhľadom k vývoju výpovedi obžalovaného (od viny k nevine), považoval výpoveď obžalovaného vykonanú na hlavnom pojednávaní za účelovú, vykonanú len z obavy, že mu bude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Poškodený sa s obžalovaným poznali (poškodený uviedol, že sa poznal ešte s otcom obžalovaného), o čom svedčí aj priateľské pozvanie poškodeného obžalovaného a J. W. na poldeci. Úvahy súdu o tom, že obžalovaný spolu s J. W. napadli poškodeného, lebo bol značne pod vplyvom alkoholu, nie sú podľa názoru prokurátora namieste, a to aj s poukazom na to, že v pohostinstve sa zrejme pohybuje viac ľudí pod vplyvom alkoholu a teda v prípade pripustenia tohto dôvodu, nie je jasné, prečo si vybrali práve poškodeného H. W.. V tejto súvislosti prokurátor nesúhlasil s výrokom okresného súdu o vine obžalovaného za spáchanie skutku uvedeného v bode 1 obžaloby - zločinu lúpeže podľa §188 ods. 1 Tr. zákona. Za nesprávny považoval prokurátor aj výrok o treste týkajúcom sa zločinu lúpeže s poukazom na priznané poľahčujúce a priťažujúce okolnosti obžalovanému. V danom prípade bola, podľa prokurátora, obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Tr. zákona, a teda, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku lúpeže a tento popieral počas celého pojednávania, a v konečnom dôsledku aj zahlásil odvolanie. V zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona, bol za predmetný skutok obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (v danom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017, právoplatný 18.04.2017). V tomto prípade je, podľa názoru odvolateľa, potrebné obžalovanému priznať priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona, a teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Nakoľko súd obžalovanému priznal priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona, a teda že už bol za trestný čin odsúdeným, v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Čo sa týka uplatnenia inštitútu o mimoriadnom znížení trestu obžalovanému - § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, vzhľadom na osobu obžalovaného nie je uplatnenie tohto inštitútu, podľa názoru prokurátora, namieste. Zo záverov znaleckého posudku spracovaného v predmetnej trestnej veci znalcom J. G. R., ktoré sú citované v napadnutom rozsudku vyplýva, že u obžalovaného bol konštatovaný syndróm závislosti od alkoholu - III. vývojové štádium. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase spáchania skutku znížené nepodstatnou mierou, ale iba v dôsledku požitia alkoholu, pričom alkohol požil vedome a s dostatočnými predchádzajúcimi skúsenosťami o účinkoch alkoholu. Ak bude požívať alkohol naďalej, jeho pobyt na slobode by mohol byť nebezpečný. Rozhodnutie súdu o mimoriadnom znížení trestu u obžalovaného v danom prípade, nie je podľa názoru prokurátora, dôvodné a v konečnom dôsledku ani odôvodnené. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolateľ navrhol, aby Krajský súd v Prešove vyhovel odvolaniu prokurátora, zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Vo vzťahu k skutku 2/ rozsudku obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania tohto skutku a okresný súd toto jeho vyhlásenie o vine prijal.

Vo vzťahu k skutku 1/ obžaloby však obžalovaný vyhlásil, že je nevinný, uviedol, že nie je pravdou, aby s J. W. mali nejakú dohodu o tom, že napadnú poškodeného W.. S nebohým J. W. stáli pri barovom pulte v reštaurácii, keď k nim prišiel W., opýtal sa, či si dajú poldeci, oni súhlasili, potom poškodený W. odišiel a po chvíli odišiel aj J. W.. On nevedel, kam išiel, po chvíli videl ležať W. na zemi a nebožtík J.

stál pri ňom, on sa W. ani nedotkol, bol len na wc. Po chvíli prišiel k barovému pultu J. W., pýtal sa, či má nejaké peniaze. Povedal mu, že má iba drobné, na to W. vybral z vrecka papierovú bankovku 20,- eur obžalovaný nevedel, odkiaľ má tieto peniaze. Obžalovanému však bola na hlavnom pojednávaní na návrh okresného prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 12.09.2019, kedy sa tento v celom rozsahu priznal k spáchaniu skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku, keď uviedol, že asi dva dni pred tým, ako J. W. zomrel, bol spolu s ním vo Vihorlate, kde prišiel poškodený H. W.. Oni videli, že má peniaze, lebo im kupoval alkohol. Obžalovaný mal už dosť vypité, ako aj J. W., všimli si, že aj poškodený má už dosť vypité ako aj si všimli, že poškodený mal väčšiu sumu peňazí. Obaja aj s W.X. išli za poškodeným s tým, že mu zoberú peniaze, J. W. išiel ako prvý, J. W. do poškodeného sotil rukami a obaja ho stiahli rukami na zem, poškodený spadol, W. si k nemu kľakol a prehľadával mu vrecká, vybral mu peniaze, lebo videl, kde si ich vkladal, vybehli vonku a J. W. mu dal z týchto peňazí 20,- eur. Oni sa rozišli, báli sa, aby poškodený W. nezavolať policajtov. J. W. si nechal 50,- eur. Obžalovaný vedel, že poškodený je už dávno na dôchodku. Poškodený W. naňho kričal, aby mu vrátil peniaze, on mu povedal, že J. W. mu dal len 20,- eur a potom poškodený W. už od neho peniaze viac nepýtal.

Okrem toho, že sa obžalovaný aj ku spáchaniu skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby prokurátora v prípravnom konaní priznal, bol zo spáchania skutku tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom usvedčovaný aj výpoveďou svedka poškodeného H. W., ktorý počas toho, ako polícia preverovala skutok 2/ obžaloby uviedol, že v minulosti ho W. okradol. Priznal, že sa stretol s obžalovaným T., ktorého dobre poznal, pretože jeho otec bol riaditeľom reštaurácie a bol s ním aj nejaký J., kúpil im po poldeci, keď sa vracal z WC, obidvaja ho zvalili na zem a vzali mu peniaze, na druhý deň obžalovaného T. po chlapycky žiadal, aby mu vrátil peniaze, na čo tento odpovedal, že má iba 20,- eur a zvyšné peniaze má J. W., ktorého potom našli mŕtveho.

Svedkyňa N. K. vypovedala, že pracuje v pohostinstve Vihorlat v Humennom, pozná dobre obžalovaného T. ako stáleho zákazníka, ako aj poškodeného H. W.. Nevie, či to bolo v roku 2017, spomína si, že za ňou prišiel raz poškodený W. a žiadal, aby zavolať políciu, že ho niekto okradol, avšak on takto hovoril viackrát.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý u obžalovaného S. T. zistil syndróm závislosti od alkoholu na III. vývojovom štádiu podľa Jellineka. V čase spáchania skutku lúpeže boli podľa znalca rozpoznávacíe schopnosti obžalovaného zachované v celom rozsahu, ak by znalec pripustil požitie alkoholu, ovládacie schopnosti obžalovaného hodnotil ako znížené nepodstatnou mierou, ale iba v dôsledku požitia alkoholu, pričom alkohol obžalovaný požil vedome s dostatočnými predchádzajúcimi skúsenosťami o účinkoch alkoholu na jeho psychiku. Pokiaľ ide o skutok krádeže, správanie obžalovaného hodnotil znalec ako situačnú pohnútku, impulzívne skratové konanie, kde nájdená peňaženka s vyššou sumou peňazí sa javí ako veľmi lákavá, čo u posudzovaného vyvolalo krátkodobý stav napätej žiadostivosti, ktorá hneď prešla v čin. Tomuto mohol zabrániť iba silný agonistický motív, strach, hanba, čo v prípade obvineného nebolo. Konanie obvineného S. T. v čase spáchania skutku zo dňa 21.8.2019 sa javí ako náhle, situačne podmienené, skratkovité, ak by pripustil požitie alkoholu, tak jeho ovládacie schopnosti v čase skutku znalec hodnotil ako znížené podstatnou mierou, nie však zaniknuté. U obžalovaného by bolo vhodné podľa záverov znalca nariadiť aj ochrannú protialkoholickú liečbu. Taktiež znalec konštatoval, že obžalovaný chápe zmysel trestného konania.

Krajský súd potom na základe podaných odvolaní konštatuje, že pokiaľ ide o námietky prokurátora k právnej kvalifikácii skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku, tu krajský súd konštatuje, že už v obžalobe prokurátora bolo uvedené, že obžalovaný vedel o tom, že poškodený je dôchodca a že sa skutku dopustil hlavne preto, že poškodený bol pod značným vplyvom alkoholu od toho odvodil kvalifikáciu skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, teda, že obžalovaný spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal uvedený čin na chránenej osobe.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom okresného súdu v tom smere, že aj keď je poškodený H. W. z hľadiska ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona chránenou osobou, a to osobou vyššieho veku, a obžalovaný o tom jednoznačne vedomosť mal, nie je možné vzhľadom na znenie ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zákona a obsah vykonaných dôkazov konštatovať, že by skutok bol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom poškodeného. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania v tom smere, že obžalovaný napadol poškodeného, pretože bol pod značným vplyvom alkoholu, nie preto, že bol dôchodca, teda pre jeho vek a práve pre požitie alkoholu bol poškodený ľahšou obeťou lúpeže. Pokiaľ prokurátor namietal, že v pohostinstve bolo viacero osôb pod vplyvom alkoholu, a obžalovaný si vybral práve poškodeného W., krajský súd uvádza, že obžalovaný a toho času nebohy spolupáchateľ W., mali vedomosť o tom, že

poškodený W. mal pri sebe väčší obnos peňazí, pretože mu prišiel dôchodok a platil im v pohostinstve za alkohol, čo viedlo obžalovaného k tomu, že spolu s už nebohým W. poškodeného prepadli a vzali mu peniaze.

Súd prvého stupňa však pochybil, a v tomto sa krajský súd stotožnil s odvolacími dôvodmi prokurátora, pokiaľ pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, pretože jednoznačne zo znaleckého posudku, ako to správne uviedla prokurátorka, zníženú zmenšenú príčetnosť obžalovaného znalec konštatoval v čase spáchania skutku pod bodom 2/, nie v čase spáchania skutku pod bodom 1/. Toto pochybenie potom krajský súd napravil tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil trest podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Krajský súd zistil, že okresný súd obžalovanému nesprávne priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že sa mal obžalovaný priznať, keď obžalovaný spáchanie lúpeže poprel, teda nepriznal sa ku spáchaniu trestného činu v celom rozsahu, ale len k spáchaniu trestného činu krádeže, vo vzťahu ku ktorému odsúdeniu bol ukladaný súhrnný trest. Správne okresný súd priznal obžalovanému prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že tento bol v minulosti trestne stíhaný, pretože, vychádzajúc z odpisu registra trestov, obžalovaný má v tomto registri 12 záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017 zo dňa 18.04.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonával v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia odo dňa 11.12.2017, predtým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/22/2014 zo dňa 21.03.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, za čo bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 20.12.2014. Okresný súd pochybil, aj pokiaľ u obžalovaného nezistil prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže ukladal súhrnný trest odňatia slobody bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody od 3 do 8 rokov. Keďže u obžalovaného prevažovali prítiažujúce okolnosti, bolo nutné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere minimálne 4 roky a 8 mesiacov. Keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných 10 rokoch pre úmyselný trestný čin, pre výkon trestu obžalovaného zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Keďže obžalovaný sa skutku lúpeže dopustil pred tým, než mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017, vo vzťahu k tomuto trestu bolo potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody a zrušiť trest uložený predchádzajúcim trestným rozkazom. Trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov považoval krajský súd za dostatočný a to tak z hľadiska prevýchového ako aj potrebného na ochranu spoločnosti a to aj s poukazom na časový odstup od jeho spáchania.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2/ potom krajský súd bol toho názoru, že vzhľadom na trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov je možné postupovať podľa § 44 Tr. zákona a upustiť od uloženia ďalšieho trestu, pretože nevykonaný trest považuje za dostatočný. Keďže odvolaniu obžalovaného krajský súd nevyhovел, toto odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Výrok o uloženom ochrannom liečení nebol týmto rozsudkom okresného súdu zmenený, keďže krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu len vo výroku o treste, nie vo výroku o ochrannom opatrení.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.